

יעקב והמלאך

לפנות בקר נאנחה ותפסה
אותו כך, ונצחה אותו.
ותפס אותה כך, ונצח אותה,
הם ידעו שניהם תפס
מביא מות.
והגרו זה לזה על אמירת השם.

אבל באור הראשון של שחר
ראה את גופה.
שנשארו לבו.
במקומות שבגד הים
אתמול כשה.

אחר כך קראו לה פתאם מלמעלה,
פעמים.
כמו שקוראים לילדה ממשחקת
בחצר.
וידע את שמה ונמנן לה ללכת.

Jacob and the Angel

Before sunrise she groaned, caught him
and grasped thus, won him.
And he caught her thus, too, winning
so that both knew such holding
came to death.
They were beyond introducing, past names.

But at dawn, with first light
he saw her body
still white
in the places the bathing suit covered
yesterday.

Then, the sudden call for her
from upstairs, twice,
the way a girl's called in from play
outside
so that he knew her name
and he let her go.

Translated by David Rosenberg